

מ"ת 26566/03/14 - מדינת ישראל נגד אודי יפת

בית משפט השלום באשדוד

מ"ת 26566-03-14 מדינת ישראל נ' יפת(עציר)

בפני	כב' השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אודי יפת (עציר)

נוכחים:

המבקשת באמצעות פרקליטות מחוז דרום מתמחה מירי נבון

המשיבה, הובא באמצעות שב"ס וב"כ עו"ד חסונה

החלטה

בפני בקשת המאשימה לעצור את המשיב עד לתום ההליכים נגדו .

המשיב, אודי יפת ת.ז. הועמד לדין בפני בית משפט זה ביום 13/03/2014 ונעצר ביום 23/02/2014 ומאז מרצה עונש מאסר בתיק אחר, ועצור בתיק זה רק מיום 11/06/2014 .

כתב האישום :

כתב האישום כנגד המשיב כולל חמישה אישומים :

באישום הראשון הואשם המשיב כי בחודש ספטמבר 2012 קיבל במרמה ₪ 98,000 משגיא ארז תמורת סחורה אותה לא התכוון לספק .

באישום השני הואשם המשיב כי בחודשים מאי - יוני 2012 קיבל משני וייצמן ומאביה דדה וייצמן ז"ל סכומים לפי הרשימה הרצ"ב תמורת סחורה שלא סיפק ולא התכוון לספק ושותפות בעסק אותו לא התכוון לפתוח ולא פתח לפי הפירוט הבא :

עמוד 1

4800 ₪ עבור מיטות .

10,000 ₪ עבור מקררים .

50,000 ₪ עבור ציוד ושכירות לעסק מזון בשם "עוף כפרי"

באישום השלישי הואשם המשיב כי בחודש ינואר 2011 קיבל כספים בשליחות עבור אילנית יחזקאל מבעל חובה, לא העבירם לה ולא התכוון להעבירם .

המשיב קיבל עבור אילנית יחזקאל סך של 14,000 ₪ והעביר לה סך של 1000 ₪ .

המשיב קיבל מאילנית יחזקאל 14 המחאות בסך 500 ₪ על מנת שישלם חוב בהוצל"פ, לא שילם דבר ומכר חלק מן ההמחאות לצד' ג.

המשיב זייף את שורת הסכום באחת מן ההמחאות כך שתהיה 1,500 ₪ וזייף את חתימתה של אילנית יחזקאל .

באישום הרביעי הואשם המשיב בכך שבחודש ספטמבר 2010 גנב המחאה פתוחה מן הגב' פאני מימרן זייף את הסכום , את התאריך ואת שמו כמוטב , והפקיד את ההמחאה בחשבונו של אביו . ההמחאה לא נפרעה בהעדר כיסוי .

באישום החמישי הואשם המשיב כי בחודש יולי 2012 נהג בזמן תקופה בה נפסל מלקבל ולהחזיק רישיון נהיגה , כאשר נעצר על ידי שוטר בגין מהירות מופרזת, התחזה לאחיו דוד יפת והשוטר ערך דו"ח על השם דוד יפת .

ראיות לכאורה:

הצדדים טענו בהרחבה, בכתב ובע"פ בעניין הראיות לכאורה ולפיקח בחן בית המשפט את שאלת הסיכוי הסביר להרשעה בכל אחד מן האישומים על פי הראיות לכאורה שבפניו.

יש לציין כי הטיעון בכתב היה מעמיק ויסודי וסייע רבות לבית המשפט למצוא את דרכו בתיק החקירה ובראיות לכאורה, כך ראוי לטעון בתיקים מורכבים של מרמה.

אישום ראשון:

באישום זה התעוררה שאלת זיהויו של המשיב על ידי המתלונן.

שגיא ארז באמרתו מיום 14/09/2012 הודיע במשטרה כי רומה ושילם כספים לאחד שהזדהה בשם "אודי יפת" . שגיא פירט כי חיפש פרטים על שם זה במרשתת (אינטרנט) ומצא את תמונתו את תאריך הלידה שלו ואת מספר תעודת הזהות שלו ומסמכים נוספים מפסקי דין בהם היה בעל דין .

שגיא מסר כי לאודי יפת אותו פגש יש קעקועים של כוכבים על אמת יד ימין ועוד קעקועים באזור הכתפיים . ליפת יש אכן קעקועים על הכתפיים ובאמת ימין קעקוע של אותיות סיניות

בעימות בין השניים זיהה שגיא ארז את המשיב והמשיב התכחש להיכרות ביניהם

מספרי הטלפון של אודי יפת שמסר שגיא היו 0525-444214 0529-740342

לאחר שמסר דברים אלה הוצגה לשגיא תמונתו של המשיב השמורה במערכת המשטרית ושגיא זיהה את המשיב בוודאות והגיב בסערת רגשות .

הטלפון שמכר "אודי יפת" למשיב [מס' 0522975001] היה על שם איציק עמרם, הוא הפקיד 300 ₪ לתיקונו והעיד כי במערכת סלקום ראה את צילום ת.ז של אודי יפת ותמונתו תחת הלקוח "איציק עמרם", פרטי הלקוח אינם מופיעים בחומר החקירה עם הת.ז הסרוקה והתמונה אותה ראה שגיא, אך נציג סלקום רשום כעד מעדי התביעה.

מספר זה היה בשימוש של המשיב על פי אמרת ג'ולי קרסנטי מיום 26/08/2012 ואמרת שני וייצמן מיום 26/08/2012 . שתיהן מכירות את המשיב והיכרות זו מאושרת ע"י המשיב באמרתיו.

הסניגור טוען כי שגיא קיבל את כל פרטי המשיב מחיפוש באינטרנט כולל את תמונתו וכי אין יסוד של זיהוי המשיב, גם סיפורו של המתלונן אינו הגיוני ולא ברור כיצד שילם כספים בהיקף כזה ובנסיבות כאלה .

לאחר שבחנתי את טענת הסניגור מצאתי כי הזיהוי שזיהה שגיא את המשיב זקוק לתמיכה בראיה חיצונית, כדי לשלול את ההסתברות שמדובר בזיהוי שכל כולו נובע מצפיה בתמונות המופיעות במרשתת ולא מראיה של ממש. מסדר זיהוי תמונות לא נערך למתלונן ואין די בזיהוי הספונטני, הראייה לה טען המתלונן כי ראה את תמונתו של המשיב במערכת סלקום לא נכללה בראיות לכאורה בתיק.

אלא שנמצאו ראיות באמרתיהן של שני וייצמן וג'ולי קרסנטי בדבר הקשר בין מספר הטלפון שמכר המשיב למתלונן לבין המשיב. ראיות אלה מתאשרות במסמכי תקשורת הנמצאים בתיק החקירה בעניין האישום השני .

שמו של איציק עמרם מתקשר לאישור מאת חברת סלקום לפיו שולם חשבון טלפון של סלקום המצוי תחת שם זה בסך 4,500 ₪ . על פי אמרת קרסנטי שולם חשבון זה לבקשת המשיב בכרטיס האשראי שלה .

קשרים אלה הינם סיוע חיצוני הקושר את המשיב לשגיא, מאמת את זיהויו של שגיא את המשיב ושולל את טענת העלילה.

בעניין התנהלות המתלונן, בני אדם מתנהלים לעיתים תוך נטילת סיכונים כאלה, סיכונים אלה אפשריים ואנושיים, ונטילתם אינה משמיטה כשלעצה את הקרקע תחת העובדות להם טענו. אין בנטילת הסיכון כשלעצמה כדי לשלול את הסיכוי הסביר לכך שמעשה המרמה בוצע .

אשר על כן אני קובע כי ישנן ראיות לכאורה לאישום הראשון .

אישום שני

בעניין האישום השני טען הסניגור כי המדובר בניסיון אמיתי לפתיחת עסק שלא עלה יפה לאחר שהעסק לא עלה יפה השיב המשיב את הכסף למר דדה וייצמן שהלך בינתיים לעולמו .

ההעברות אותן ביצע דדה וייצמן ז"ל למשיב אודי יפת דרך ג'ולי קרסנטי, וחביב ביטון, אינן שנויות במחלוקת וגם לא מטרתן - פתיחת מסעדה .

ג'ולי קרסנטי באמרתה מיום 24/12/2012 מוסרת כי המשיב אמר לה כי שילם כספי שכירות לחודש אחד לבעל החנות איציק דיין .

אמרתו של רפאל רויימי מיום 05/03/2014 מתארת כי הוא אב הבית של "מלונית הקונכיה" באילת השייך למר יצחק דיין וכי אודי יפת התעניין בשכירות של חנות 180 מ"ר במקום, בחודש אוגוסט שנה או שנתיים לפני האמרה אמר שרצונו לפתוח במקום מסעדה בשם "תרנגול הכפר" קיבל טיטוט חוזה על מחיר חודשי של 15,000 ₪ לשם התייעצות ונעלם לאחר שלושה שבועות .

אמרה זו תומכת את העובדה שהמשיב הוציא במרמה כספים שלא שילם לשכירות העסק .

אמרתה של שני וייצמן בקשר עם הוצאת כספים לשכירות רכב בחברת אלדן, נתמכת באמרת גיא קכרטלר מחברת אלדן מיום 05/12/2012 אשר זיהה את המשיב בשמו ובשם אחיו העובד בחברה .

אמרותיהן של שני וייצמן וג'ולי קרסנטי והעימות בינה לבין הנאשם תומכות את העובדה שהכספים שהמשיב קיבל כספים על מנת לרכוש ציוד למסעדה המשותפת, המשיב אמר להן כי הציוד קיים אך מעולם לא הראה את הציוד ולא קבלות המעידות על רכישתו, הגם ששלח את גב' וייצמן לראותו בפתח תקווה, ושני הגיעה לשם עם מוביל, לא נראה הציוד ולא נמצא.

המשיב בעימות מיום 25/02/2014 עם שני וייצמן מאשר כי קיבל עשרות אלפי שקלים ונשאר חייב לדדה וייצמן כספים אותם ישיב לו . המשיב לא מסר הסבר לעניין המיטות והמקררים וטען כי "המיטות הלכו לאיבוד" "הציוד נרכש בשוק הפשפשים ונמכר לערבי מהצפון שהוא אינו זוכר את שמו.

משנמצאו ראיות לכאורה מוצלבות בדבר העובדה שחלק מן הכספים הוצאו מוויצמן במרמה עבור פעולות שלא בוצעו כגון שכירות וקניית ציוד אשר המשיב אמר כי בוצעו, אני מוצא כי ישנן ראיות לכאורה כנגד המשיב לאישום זה.

אישום שלישי

המשיב מאשר כי נטל כספים משי זקן כדי להעבירם למתלוננת והיא מסרה מסמך בכתב כי קיבלה את הכספים.

בין המשיב למתלוננת אילנית יחזקאל היה בזמנים הרלוונטיים קשר זוגי שהמשיב מאשר אותו וכן מאשר כי סייע לה לגבות כספים משי זקן ושילם לה אותם במזומן.

אמרתה של אילנית ומכתבה למשטרה מייחסים למשיב את נטילת הכסף בשליחות עבודה משי זקן ונטילת המחאות לתשלום חוב בהוצאה לפועל וכן התחייבות שלו להזמין עבודה מיטות וכל במסגרת קשר זוגי שהיה ביניהם. כמו כן קיימת טענתה על זיוף המחאה שלה וניסיון להפקידה על ידי אדם בשם מירו בטיטו שהקשר שלו למשיב לא הוכח.

בעניין אישום זה הדין עם הסניגור, אמרותיה של אילנית יחזקאל אינן מבססות לבדן סיכוי סביר להרשעה, לאור המסמך בכתב שנתנה לשי זקן ועל רקע הקשר הזוגי שניהלה עם המשיב.

מלבד אמרותיה אין ראיה הקושרת את המשיב להמחאות ובפרט לשיק הנטען כמזוייפת שהופקדה על ידי מירו בטיטו בתמורה לסחורה.

מירו בטיטו לא נתבקש לזהות את המשיב ולפיכך הקשר של השיק למשיב מקורו בהשערה של אילנית יחזקאל

בעניין הרהיטים, הוצגו צילומי מסרונים מטלפון של המשיב אך אין לפסול, במסגרת קשר זוגי כי שיחות כאלה אכן נוהלו ותוכן אינו בהכרח מפליל. אכן, יש מקום לטענת "שיטה דומה ומעשים דומים" יחסית לאישום מספר 2 אך הראיות הבסיסיות באישום זה הן דלות ונגועות בסתירות מחד ומאידך, רהיטים הם נושא נפוץ לדיון בין בני זוג המנהלים קשר זוגי.

יצוין כי ישנו חומר חקירה העוסק בכתב ידו של המשיב אך הקשר להמחאה זו לא נבדק.

אשר על כן אני קובע כי לא מצאתי ראיות לכאורה ברף הנדרש לאישום השלישי.

אישום רביעי

בעניין האישום הרביעי מאשר המשיב כי ניהל קשר זוגי עם המתלוננת ובמסגרת קשר זה קיבל ממנה את ההמחאה והפקידו בחשבונו של אביו כדי למסור לה את הכסף במזומן. ואת הכסף הזה אכן מסר לה.

פנקס ההמחאות ובו ההמחאה המדוברת הושאר בביתה של פאני מימרן, כשהוא חתום על ידי הגרוש שלה, ערן יעקובי, ובעלי החברה ניב אלישע מאשר כי הפנקס נעלם ממשרדו.

לא ברור מדוע החזיקה פאני פנקס שכזה בביתה ביודעין שההמחאות אינן שלה, ועניין זה לא התברר.

אביו של המשיב אינו רשום כעד תביעה על פי פק"ר ולפיכך עדותו לא תהיה קבילה ואין להתייחס לאמרתו במסגרת חומר הראיות הקיים.

בשולי הדברים, המדובר באירוע שזמנו לא מתועד במדוייק (יותר מחמש שנים) ואין לשלול התיישנותו.

אשר על כן לא מצאתי כי ישנן ראיות לכאורה לאישום זה.

אישום חמישי

בעניין האישום החמישי הייתה הסכמה לראיות לכאורה והסכמה זו בדין ובעובדות יסודה.

אשר על כן קבע בית המשפט כי ישנן ראיות לכאורה לאישומים 1,2,5 ואין ראיות לכאורה לאישומים 3,4.

מסוכנות המשיב ביחס לחלופה המוצעת

למשיב עבר פלילי מכביד ורלוונטי אך ישן במידת מה בגין עבירות מרמה סמים ואלימות ולפני כחודש סיים לרצות מאסר שנגזר עליו כאשר חמק מעונש של עבודות שירות .

המשיב הורשע בעבירות סמים, התחזות, הפרעת שוטר ונהיגה בזמן פסילה (2008)

המשיב הורשע בגין עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וזיוף. שביצע בשנת 2006, הורשע בגינת בשנת 2011 ורק כעת ריצה את עונש המאסר חלף עבודות שירות שנגזר עליו.

המשיב הורשע בעבירות מרמה ורכוש נוספות בשנים 2002 ו 1999.

שירות המבחן נתן תסקיר בעניינו של המשיב, אכן יש טעם רב בטענת הסניגור כי התסקיר לא התייחס לקביעת בית המשפט בעניין העדר ראיות לכאורה באישומים 3,4 אך התייחס היטב לאופיו של המשיב כמי שמנהל אורך חיים תעסוקתי בלתי יציב, ובעל ערכים ותפיסות עברייניות שנותנות לגיטימציה להתנהגות פוגעת כלפי סביבתו. לפיכך העריך שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק מצדו של המשיב בעתיד.

שירות המבחן העריך כי הערבים המוצעים לא יצלחו כדי לצמצם את המסוכנות העולה מן המשיב, ולאחר שמיעת הערבים אין לי אלא להיות תמים דעים איתו. המשיב הינו אדם בעל כריזמה מרובה, ניסיון משמעותי במרמה ויקל עליו להתחמק מכל פיקוח אנושי שהוא.

אכן התנהגותו של המשיב, באישומים שבהם היו ראיות כלפיו, נגועה במאפיינים של מרמה המתחילה ברכישת אמונם של אנשים ומסתיימת בגזלת כספים מאותם אנשים. כמו כן, עולים הדברים בקנה אחד עם עברו הפלילי ועם שתי פרשיות המרמה אשר נחשפו בהרחבה בפני בית המשפט. יחד עם זאת אין לשכוח, כי בעבירות רכוש הכלל הוא השחרור והחריג הוא המעצר עד לתום ההליכים .

על פי פסיקת בית המשפט העליון [בש"פ 5431/98- פרנקל, בש"פ 7161/00- רחליון, בש"פ 6800/05- מכלוף, בש"פ 560/06- מזרחי בש"פ 45/10 מסראווה בש"פ 5572/12 שרלו , בש"פ 6826/10 - סמואל, בש"פ 5814/06 אוחיון בש"פ 3621/09 פלד בש"פ 6247/10 רבינוביץ' בש"פ 6422/07 טאיב] עבירות רכוש תוכלנה להוביל למעצר עד תום ההליכים מבחינת המסוכנות אם נתקיימו בהן נסיבות מיוחדות כאשר בין הנסיבות הוזכרו אחת או יותר מנסיבות אלה:

שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים .

הזדמנויות רבות של ביצוע עבירות .

היקף רכושי ניכר .

ביצוע עבירות רכוש באורח שיטתי .

פוטנציאל להתפתחות אלימה כגון התפרצויות למקום מגורים או מקום נשמר.

פגיעה ניכרת בפרנסת בעלי הרכוש כגון גניבת כלי עבודה כבדים ויקרים .

הודגש כי מיגור העבריינות לבדה אינה עילה למעצר עד תום ההליכים אך גם סכנה לרכושם של יחידי הציבור מצדיקה לעיתים מעצר עד תום ההליכים.

הסניגור הפנה לפסיקה במספר מקרים של עבירות מרמה אשר בהם שוחררו משיבים לחלופה, כאשר השאלה היא מידת הסיכון ומידת יכולתה של החלופה לצמצמו.

כמו כן שוקל בית המשפט את העונש הצפוי למשיב במידה ויורשע ואת אורכו המשמעותי הצפוי של ההליך בשל מורכבותן של הפרשיות והראיות.

לטובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות:

העבירות אשר בוצעו הינן עבירות רכוש, והמרמה גרמה לנזקים בסדר גודל של כ 150,000 ₪. אך מדובר במרמה הדורשת מגע אישי, ניידות, וזמן ממושך.

הכלל בעבירות רכוש הינו השחרור והחריג הינו המעצר.

המשיב צפוי, להליך ארוך יחסית של הוכחות בעניין מורכב.

אם יורשע המשיב צפוי לו עונש משמעותי אשר יכלול רכיב כספי של פיצוי המתלוננים.

אם טענות המאשימה כי ניתן לבצע עבירות מרמה גם בתנאים של מעצר בית מובטח גם באמצעות הטלפון, תקפות גם לגבי אדם השוהה במעצר עצמו. ואינן הולמות את דפוס הפעולה העולה מן האירועים המיוחסים למשיב.

היות ומדובר בעבירות כלכליות יש בכוחה של הפקדה כספית גבוהה יחד עם מעצר בית ואיזוק אלקטרוני בכדי לרסן את המשיב מביצוע עבירות נוספות ואף להבטיח את הקורבנות לכאורה ואת הקורבנות הפוטנציאליים מעבירות שבוצעו, או שיבוצעו.

לחובת המשיב שקלתי את הנקודות הבאות:

המשיב ביצע לכאורה שתי עבירות מרמה אשר כללו תכנון ותחכום.

המשיב חמק עד כה מריצוי עונשים, אין לו מקום מגורים קבוע או תעסוקה קבועה.

המשיב גרם נזק כספי ניכר לקורבנותיו.

שירות המבחן העריך סיכון לחזרה על העבירות הנובע מן המשיב ושלל את שחרורו לחלופה בפיקוח אנושי.

המשיב הוא אדם בעל כישורים, כריזמה וניסיון בהנעת אנשים לעשות כרצונו, דבר המצמצם את יכולתה של חלופה אנושית לפיקוח.

באיזון שבין השיקולים אני סבור כי ניתן לצמצם את מסוכנותו של המשיב על ידי תנאים מגבילים ואין הכרח במעצרו עד לתום ההליכים:

אשר על כן אני מורה כי המשיב יעצר עד תום ההליכים, אך יוכל להשתחרר אם יעמוד בתנאים הבאים:

מעצר בית מלא בכתובת אצל הגב' ש.נ. .

ערבות עצמית וערבות צד ג' בסך 15,000 ₪ כל אחת, אשר תחתמנה על ידי המשיב ועל ידי הערבים הבאים :

ש.נ.

ש.י.

ת.א.

א.ה.

ש.ב.

זמינות מלאה במספרי טלפון הבאים:

הגב' ת.א. : טלפון

א.ה. : טלפון ...

ש.ב. : טלפון

ש.נ.ט. :

ש.י. :

זמינות זו תהווה חלק מתנאי השחרור, וכן דרך המצאה חוקית.

בכל עת יהיה נוכח אחד מן הערבים יחד עם המשיב.

המשיב יהיה מנוע משימוש בטלפון, במייל או בכל אמצעי תקשורת אחר.

איזוק אלקטרוני אשר הסדרתו המלאה תהווה תנאי לשחרור.

הפקדה במזומן בסך ₪ 165,000 אשר תהווה תנאי לשחרורו.

מטרת הערבויות והפיקדון להבטיח עמידת המשיב בתנאי השחרור וכן במפורט להלן:

התייצבותו לדיונים בביהמ"ש.

התייצבותו לריצוי עונש מאסר, ולסיום ריצוי עונש מאסר המרוצה בעבודות שירות- אם יוטל בתיק העיקרי.

תשלום קנס ו/או פיצוי אם יוטלו בתיק העיקרי.

הבטחה מפני ביצוע עבירות נוספות

מוסבר למשיבים ולערב/ים כי כל הפרה של תנאי מתנאי השחרור תקים עילת מעצר ועילה לחילוט הערבות ללא צורך בקיום דיון.

לא יעמוד המשיב בתנאים ייעצר עד תום ההליכים נגדו.

המשיב יובא לביקורת אחת בעניין קיום התנאים ביום 27/07/2014.

לתשומת לב השופט הדין בביקורת על עמידה בתנאים כי ההפקדה במזומן בשיעור שחושב ונקבע והאיזוק האלקטרוני הן מאושיות החלופה ובהעדרם אין לעניות דעתי מקום לצמצם את המסוכנות הנובעת מן המשיב באמצעים שפגיעתם בחירותו - פחותה .

ניתנה היום, כ"ה תמוז תשע"ד, 23 יולי 2014, במעמד הנוכחים.